

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Po un an **40 coroane**. — Pe sase luni **20 coroane**. — Pe trei luni **10 coroane**.
Ziarul apare **Martia, Joia și Sâmbăta**

Corespondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada
Măcelarilor Nr. 45; — Scrisori nefrancate se refuză.
— Articole nepublicate nu se înșapăză.

Prețul inserțiunilor, după invocălă**Abonamentele și inserțiunile**

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Ro-
mân», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări**Case obștești**

In vechiul regat român, în Basarabia, în unele locuri și pe la noi, s-au întemeiat, așa numite «case obștești», sau «case naționale», un fel de cluburi frânești.

Deocamdată sănt puține, cu toate că n-ar trebui să fie sat în largul României întregite, unde locuitorii să nu se preocupe de construirea acestui soi de clădiri.

Așezările d'acesteia au luat ființă de mulță vreme în fările apusului, unde sănt îmbrăigate cu mare interes.

Introduse și la noi, s'ar intregi opera școală și a biserică. Prin colaborarea caselor obștești, lucrarea culturală a preotului și învățătorului dela seara ar spori roadele în ale binelui, adevărului și frumosului.

Locul cărăciunelor, producătoare de gălăcevi, îl vor ocupa instituțiile acesteia, care să să fie înzestrare trăpată cu: sală de cîtire, bibliotecă, popicărie, loc pentru jocuri de întrecere, sală de teatru, de prelegeri și de alte intrăriri, carte pentru jocurile copiilor, sală de baie, un modest muzeu, — eată căte lucruri se pot pane lacale în tolosul oamenilor, dacă voim să aibă muntea sănătoasă, corpul sănătos și înțima la loc.

Creșterea căldăriilor din statul român se poate desfășura și desăvârși numai pe calea acesteia probate.

D'acea casele obștești trebuie luate în programul de huncu viitoare în orice comună.

Orășenii îs au teatrele, băile, concerte, cinematografe, balurile, cafenele, sătanete, cabareurile și cum le mai chiama.

Sătenii, care n'au stat cu mâinile în sân, și-ai ridicat și dânsii așezările, care le dorim.

Sfătuji și spriniți de inimi bărbate, se vor incumați în cele din urmă și fărăni din pările noastre, pe lângă toate grijile ce-i muncesc, să creeze mulțoale pentru a da făptură caselor obștești.

Când dănicia fără margini a unui Voda se coboară să aducă dragostea dreptății și a cinstei în toate fările locuite de poporul Său, nu va fi grea nici datoria fruntașilor români de a veni cu sfatul și cu fapta lor în ajutorul plugarului și a muncitorului, a căror credință, răbdare și curaj a pus temeliile României depline. (x)

Comunicat oficial

2 April 1919.

In ultimul timp ziarele au dat printre altele, și următoarele informații:

a) Cluj a fost bombardat de aeronave inimice;

b) Podul dela Soborsin, de pe Murăș, a fost aruncat în aer de unguri;

c) Trupele noastre dela Rasdelnaja și Tiraspol înaintează în Ucraina; —

Se face cunoscut că toate aceste informații nu sunt adevărate.

In ultimele 2 săptămâni pe frontul de est și vest, n'a avut loc decât schimb de focuri pe linia avant-posturilor și lupte de patrule.

Marele Cartier General.**Preotul**

— Predica pentru Congresul preotilor ort. rom., tînuit în Sibiu la 6/19 Martie 1919 —

de Dr. Seb. Stanca
preot în Sebeșul-ahesc.

Voi săsteți lumina lumii, nu poața cestea să se ascundă deasupra muncitorilor, să se ascundă deasupra bătrânilor, să se ascundă deasupra copiilor și să se ascundă deasupra celor din casă. Așa să lumineze lumeni voastră înaintea oamenilor, ca văzând făptele cele bune să preadăreasă pe Tată cel din ceruri. (Mat. V. 14-16).

Iubiti frați! Din cuprinsul nemărginit al tăriilor albastre purcede belșugul razelor de soare și cerne pulbere de argint a luminii dătătoare de viață peste largul fără de hotare. Prisosul acestui dar sporește ca naște sfios în faptul diminuții de primăvară, adaptă cu curgerile sale tainice toata făptura mănorilor lui Dumnezeu.

Potopul luminii înfoară piscurile mohorătore ale muncitorilor, frunzisul codrilor chiamă la larg șopotul îsoarelor furiose în umbra tufulisui, lumina lui trezeste setea neînfrântă de viață pe cumpările ce poartă în sănările lor comoră de nădejdi ale brațelor muncitoare, deșteaptă mugurii miresmelor adenemitoare, și în largul văduhului se infiripă o flăcără vie și curată diamantul.

De farmecul luminii acesteia toate făpturile pământului, munti și coline, codri și câmpii, flori și ișvoare, paseri și vânturi, și omul, acest rob al patimilor mărante, toate se închină în pragul porții sfinte a soarelui de primăvară, care tutușore la tinde căldura energiei de viață și dă mărire celui ce ocrostește viață: «Mare este, Doamne, și minunat sănt lucrurile Tale și nici un cuvânt nu este de ajuns spre laudă minunilor Tale».

In fața luminii acesteia, cad obezile negre ale nopții, se sfârmă zâvoarele fe-

recate ale intunericului, iar pe urmele ei naște putere și energie și belșugul roadelor, care statornicesc trăinicia vieții.

Aceasta e lumina organă a lumii, ea dă viață clipelor fugare care se topesc în rosturile vremii.

Si iată în această asemănare măiestră întru închiripează cuvântul lui Isus, astfel trebuie să samene preotul scânteala luminii susținători în cuprinsul turmei sale cuvântătoare.

Se cade deci în această zi de praznic pentru noi, ostașii crucii lui Isus, să stăm o clipă de popas și spălind povețele Măntuitorului să ne dăm seama:

1. are slujba noastră rost în alcătuire societății omenești;

2. care este chemarea noastră, și

3. care e calea cea mai dreaptă pentru înțilnicirea chemică acesteia, potrivit cercințelor vremii și poruncilor lui Isus.

«Voi sănăti lumina lumii» — zice Isus — «mergeți în toată lumea și provoăduți evanghelie mea în toată zidirea și veți fi fericiți, dacă pentru mine veți fi priponiți și batjocuriți, căci plata voastră multă va fi în ceruri».

Isus încredințea preotului săvârșirea misiunile ideale de-a duce omeneșmea la tinta vieții sale, sămânând și cultivând în lume lumina evangheliei sale, care concretizează cele mai desăvârșite principii pentru adeverăratul rost al vieții acesteia vremelnicie.

Multe surte de ani s'au scurs prin albia veșniciei, decăd Isus a rostit solia această cătră ucenicii săi de atunci, și prin aceeași cătră cei de azi. Vîlăcul vremilor a cercat de nemurătoare ori, ba neîntrerupt, prin adenimerile îspitolor sale să scormonească norii patimilor mărante și să zădărniciească plinirea solici acesteia, ba să intunceze chiar strălucirea luminii lui Isus.

Nu Isus, ci Solomon este idealul vieții; nu Isus, ci Solomon este Mesia cheamă să duci omeneșmea pământului la fința vieții. Aceasta e strigătul de răsboi al tuturor vrășmașilor lui Isus. Nu religioasă, zic aceștia, ci cultura este măestru capabil să rezolve problema mare ce se ascunde în taina vieții. Trebuie îsgonit din sufletul mulțimii intunericul creștii al religiunii, iar în locul lui să se sălăsuiască focal vîlă al luminii ce o radiază rajinușa. Prorocii ideilor acestora imbrăcată solia rajinușă în haine de porfiră și vison a împăratului Solomon, iar modestia religiunii în hla-

mida mohară și rușinoasă a lui Isus. Iar în fața romanicului vestmântului împărătesc covârșeste umilința hainei lui Isus. Vătavii răjuinii o înțeleg pe aceasta desărăcată de orice legătură cu religia lui Isus, detronența înimii înălțând în locul ei singură mintea. Nesocotesc povata cunimătoare a Măntuitorului, care stabilește împede raportul de unire între cele două surori, când zice: «Eu sunt lumina, cel ce umbă după mine nu va umbla întru înțuneric, ci va avea lumina vieții». Învățurile melle concretizează lumina culturii intelectuale și sufletești și numai acestea pot da omului adevarata lumină a vieții. Numai pe temelia religiunii își poate zidi cultura patată în adevară trăinice.

Isus are învățători profetice, care întruchipează cea mai desăvârșită înțelegere solomonică. «Regina dela Miazaki se va scula la judecată cu neamul acesta și-l va osândi, căci a venit în delă marginile pământului să audă înțelepicunea lui Solomon și întă - aici e mai mult decât Solomon». (Mat. XII, 42).

Cel ce cauță măngâiere numai în înțelepicunea lui Solomon, numai în cultura mintii, curând se va osândi și se va convinge că religia lui Isus e «mai mult decât Solomon». Solomon e poet, e filosof, naturalist, encyclopedist, căntăreț, «a cuvântat 3000 de poverbe, iar cantecele lui sănătatea 1005», zice Test. vechi; scrișul lui vorbește despre arbori, despre codrii Libanului, despre isopul care înălțănește cu brațele sale zidurile cetății, despre toate viețile pământului. Solomon e Plato și Aristotel, Kopernicus și Galilei. Virgil și Horat, simbol ai culturii celei mai pro-nunțate.

Dar toată plenitudinea culturii sale sociale nu îl poate face imun de ispitele pământului, cari săpă la rădăcina culturii acesteia și îl dărâmă temelile. Solomon însuși și pilda cea mai deslușită a adevarului acestuia. Solomon fusese și omul lui Dumnezeu, dar a avut un timp când a fost numai robul culturii intelectuale, fiul tărânei și în suletul lui murise Dumnezeu. O spune el însuși:

«Am fost împărătește Israîl și Ierusalim. Văzut-am toate lucrurile căte se fac sub soare, m'am mărit și am întrecut cu înțelepicunea mea pe tot și înința (cugel) mea a văzut multă știință (Ecles. I).

Mărt-ăm lucrurile mele, multe am avut, mai multe decât toți, ce au fost mai înainte de mine în Ierusalim. Adunat-ami am totă desfășările fiilor omenești și tot ce au poftit ochii mei...» Si am căutat spre totă lucrurile mânălor mele, și întă că totă sântă desigurăție. Căci înțelepicunea lumii este să acoperă înimă cu uneleliri vielene și să înjosescă simînile cu valul cuvintelor îngelătoare și false».

Prumuseala desăvârșătorilor îscodite de neastăpători mintii, îmbrăcate în străle de mătăsa ale păcatului l-au ambițit, săcările de aur ale tronului împărătesc i-au orbit limpezierea gândurilor, mirezale amețitoare ale altorelor de argint închinate voluțării pagâne, i-au îmbătat stihia simțurilor curate și totă cultura lui mondială nu l-a putut măntuî de rugina oboselii de viață, totă cultura lui n'a putut pune stăvila ruinei lui personale și a împărăției săptămînale de dăună.

Si atunci buzelile suveranului încununat cu aureola culturii intelectuale rostesc de pe tronul pornit spre ruină tânguirea funebre a sentinței grozave: «Lumea a-ceasă și desăvârșătoarea desăvârșătorilor, pen-tru toate sănătășe».

O filiu de deceptiile culturii sale unilaterale, trebuie să recunoască adevarul concretizat mai târziu de ap. Pavel în cunținele: «Cele nebune ale lumii a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cei inteligenți, și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu ca să rușineze pe cei tari». (I. Cor. 27, 20).

Față de această alunecare pe povări-nisul amăgirii solomonice iată vine Isus în splendoarea simplității Sale și mărturiește: «aici e mai mult decât la Solomon», religiunea mea e superioră culturii lui Solomon. Nu împotriva lui, ci Solomon cu totă cultura lui, dar mai mult încă decât aceasta. Roadele religiei lui Isus nu sănt decepți solomonice, ci roade edificătoare, pravile neclintite de înălțare către Dumnezeu.

Religiunea lui Isus unește cultura cugelului cu a înimii într-un chiac puternic care singur și în stare să dea omului valoare adevarată, - prin religiune se perfecționează cultura intelectuală.

O pildă multă grăitoare sub raportul acesta ne imbie chiar și rostul anilor din urmă ai zilelor noastre. Răsboiu, această cloacă murdară a tuturor gloatelor de pa-

timi vielene, care a năruit întreg cuprinsul pământului cu lacrimi și suspine, mizerii și suferințe, puști și ruină, a fost pornit de stăpânirea culturii celei mai moderne. Această cultură modernă cu pretenții de perfeclionare care știe tot, cunoaște tainele țărilor albastre și mărturânte pământul, de ce n'ost fi stare să opreasă vîfulor distrugerii sale proprii? Pentru că această cultură modernă are creer mare și bogat, dar n'are sufletul evlavie creștine; are pe Solomon, dar n'are pe Isus.

Lipsa religiunii în morală socială n'oposează nici când suplini cultura răjuinii. E asemenea grădinăruim care taie rădăcini și aşteaptă ca pomul să rodească, asemenea plugularui care slobode coarnele cărmuitoare și aşteaptă ca plugul sănghii să-i răstoarne braza.

Cultura răjuinii n'au avut energie să potolească vîlătăia bozboarelor militare, ci ea însăși a spintecat pîscul vulcanului de patimi, făcând să izbucnească potopul de foc al răsboiului care a înecat-o în proprul ei sângie.

Iar acum Solomonul zilelor noastre, cultura răjuinii pocăită se întoarce la povetele religiei și apeland pe principiile umanității lui Isus cere dreptate pe seamă tuturor.

Cel ce lapădă religiunea de dragul culturii, nu dărâmă biserică sau credința, nu dărâmă pe preoți sau sl. Scriptura, nu pe Moise sau pe proroci, ci dărâmă pe Isus, dărâmă însăși viața.

Iar în sbuciumul acesta neputincios care frâmnătă pe ostiajii culturii vine Isus și nu le declară răsboi, ci cu liniste pro-rocui consuții de măreția principiilor sale chiamă pe toți la măntuire zicându-le: «cel ce crede se va măntui, iar cel ce nu va crede se va osândi».

Cel ce crede în misiunea lui Isus pen-tru fericește vieții omenești, celce accep-tează principiile lui, singurele chemate să rezolve problemele vieții omenești, acela nu poate rătaci pe tărâmul deceptiilor, a-cela e imun față de ispitele greseliilor solomonice, și cultura lui călăuzită de religia lui Isus îl duce la desăvârșirea personalității sale morale.

Si precum omul singularic are trebuință de această purificare morală, cu atât mai vîrtoș societatea omenească. Iar să-

FOISOARA

Luptele dela Mărășești

- În Iulie și August 1917 -

De C. Stelmar

Prima lovitură de tun. — Temp de două zile o grindină de fier căzu asupra pozițiunilor germane dela Șușia. Artileria noastră grea, de calibru mijlociu, făcu acolo minuni. N'au fost tunuri prea mari; nici nu erau de trebuință, fiindcă întările dușmane, deși tar, nu erau prea adânci.

De căteva săptămâni total era gata. Nici vremea rea nu putuse sătâni activitatea românilor, și când după mai multe zile ploioase, apăr soarele, la 22 Iulie, ofițerii în picioare ascultau înnumi național cântat de muzica regimentelor; la ameașă porni primul gînt de tun.

Pregătirea se făcu după regulile cele mai nouă; n'a fost o ciuruală ce face o zonă întreagă impracticabilă, ci numai o tragere precisă și economică asupra unor puncte hotărăte.

Tunurile cu tragere lungă bătrânu drumurile și gările, ziuă și noaptea, ear obuzierile răvășeau

tranșeele, făceau în tăndări bateriile, ear cele de 75 mătăru retele de sărmă ghimpata.

In zorii zilei de 24, trupele de asalt sărira peste parapete. Era corp II (general Văitoianu) care conducea atacul. Punctul de atingere al armatei române cu al IV. corp rus, era la nord de Panciu, la Răcoasa pe Șușia. Spre frontieră, liniile dușmane erau așezate pe coasta unei râpi, pe unde curge Limpejora.

Tranșele germane, apărute pe creasta dela Mărăști (536 metri), de gase rânduri de sărmă ghimpata și paru redute, stăpâneau cu 80 metri pozițiile românești dela Drăgoștei (476 metri).

Apoi regiunea era dominată de cota (semmul) 625, observator puternic ocupat de Mackensen la sud-est de Răcoasa. Aici, sarcina fu dată diviziei 3 române. Pentru a cucerii pozițiile, trebuia coborât râpa sub focul mitralierelor de pe cota 625, să urce creșta dreapta și înalță. Sarcina astă grea a fost încredințată unui trup ales, regimentului de infanterie Argeș 4, care avea la stângă un regiment de vânători.

Atacurile încep. — La 6 dimineață, artilleria și-a lungit tragerea și după o puternică pregă-

tire a tunurilor de 75, primele valuri de asalt, compus din roșiori, pornește în pas gimnastic. Germanii cedează, dar la cota 530 o mitralieră oprește înaintarea. Oamenii se trântiră la pământ, se tărasc, năvălesc la întăriri, le iau cu asalt și pun stăpâne acolo.

Valul de trupe, o clipă respirat, se reface și ajunge pe vânători, cari după cucerirea Mărăști unde doar zece case ardeau, incetă-nisca atacul pentru a se aduna. Un moment de oprire și apoi la asalt pentru a doua linie.

Al doilea val — cel al curățitorilor — se pune în mișcare. Din toate părțile curg prisonești cu bereți (șapci) cenușii, căci dușmanul având puține rezerve umpluse tranșeele de observație. Astfel în dos, români n'au mai întâlnit o împotrivire.

Pe când al treilea val cu colonelul în frunte lucrează cu pușcă și mitralieră și culeagă pe germani, roșiorii înaintau spre sud-vest.

Patrulele aduc și înălță că pe creasta Telușului, puternic organizată, nu sunt trupe dușmane. Compania 6 o ia în primire în pas alegerător, găsind acolo un tun, 105 cu cai și obuze. În cîteva minute, sub comanda ofițerului obser-

vârșitorul purificării acesteia nu poate fi altul decât preotul.

Rostul alcătuitorilor vremelnic ale societății omenești pretinde în chip firesc că orice porneire să fie călăuzită de cineva. «Nu se pasc oile pe sine» zice Iisus. Nici o acțiune nu se poate realiza de complexul masselor fără de a fi călăuzită de factori singulari, cari iau în mână executiva, poartă coarnele plugului, printru care astăzi să fiină dreapta ogasă brazdelor.

«Pentru că turma, — zice Ioan Gură de aur, — merge după păstor, și dacă se abat oile din calea ceia dreaptă și lasă la o parte pășuna cea bună și pasc la locuri sterpe, strigarea păstorului mână iar laolătoare cele despărțite».

Priviti la făpturile mânălor lui Dumnezeu. Toate au trebuință de lumina călăuzitoare a soarelui. Ea le stăpânește din faptul împede al zorilor până la coborârea domol al amurgului, ea le chiemă la viață din măruntale pământului.

Măgheranul din fereastră dosită a copiliei săracioase, fructele adăpostite în intunericul pivniței, colțul grăului dosit de povara florilor, floarea de Mai incinsă în brâu mugurilor, toate svârșescese de fier dulce al luminii soarelui și întind brațele spre dânsa ca să le ducă la viață.

Omul înșuși în bătălia soarelui de primăvară își secură straial amorițelui, coardele trupului își frâng înțepenirea, moleșala se destrăma și rumeneala luminiței celei noui toără în vine tremurul renășterii, setea de acțiune, energia de viață.

Și ceea ce pentru viață organică e lumina soarelui, — aceea e preotul pentru viață sufiștească a mulțimii.

«Au doară toți sănăti apostoli, au doară toți proroci, au doară toți invățători? Nu, Dumnezeu a pus pe unii dintre oamenii apostoli, pe alții proroci, pe alții invățători, unora le-a dat darul vindecărilor, altora al stăpânirilor, altora felurile limbilor». (I. Cor. XII, 28). Căci este osebere între daruri, osebere între lucrări și osebere între slujbe. (I. Cor. 12, 4–6).

Biserica lui Iisus, adecăt omeneșime este asemenea trupului, pe care îl conduce capul. Dacă acesta este curat și împedă, căile acelui săntăile lumini.

Preotul, călăuzul lui Iisus, are să poarte fața lumini, mână lui să poarte cărma care să concentreze energiile răs-

lete și clădind dezvoltarea culturii inteligețiale a poporului pe temela principiilor lui Iisus să ducă turma încreștinată lui la dezvăluirea morală. Numai el este capabil să realizeze revelația culturii adevărate prin revelația dumnezească a principiilor lui Iisus.

Îată deci justificarea deplină ce o împrumută viața de toate zilele cuvințelor lui Iisus când ne zice: Voi sănăti lumina lumii. Și din cuprinsul cuvințelor lui Iisus ni se deslușește împedire și lucrarea ce o săptăpă Iisus să o săvârșească aceia în mână cărora a pus frânele de guvernare ale turmei căvăntătoare.

„Nu poate ceteaua deasupra muntele lui să se ascundă; nici aprind lumina și o pun sub obroc, — ci în feșnic, și luminează tuturor celor din casă».

Mărturile trecutului povestesc și astăzi că ceilădele de străjă ale vremurilor de beline se zidau pe creștele dealurilor și a munților, acolo în întâiine își durau neclintite statornicia lor sătăc în bătaia poporului razelor de căldură, că și în vîrful furtunilor cutropoitoare. Bisericile noastre, ceilădele de străjă ale propovădaniei evanghelice, stau înăilate deasupra râmnătorilor ce le scurge viața de toate zilele pe ușile satelor. Și ele stau ca un simbol al trăinieci vesnice a căvăntului lui Iisus, ca un far de lumină care te chiemă să te înalți peste desertoarele vieții pământesti, peste marginile rajușii spre tărâmul purificator al credinței.

În lăudarea acestei se desleagă și chemarea misiunii noastre. Pe treapta cea mai înaltă stând neclintit asemenea ceilădei pe de vîrful munteleui, să lumineze tuturor precum lumina din feșnic luminează casa foată.

Și care este taina luminiței acesteia? Evang. Ioan ne spune că pe Iisus Dumnezeu l-a trimis în lume. Toate printrebul s'au făcut. Într-o lume, și viață era lumina osmenilor, iar lumina luminează într-un întuneric. (Ioan 1, 4–6).

Prințipele lui Iisus săntă delă Dumnezeu, principii dumnezești vesnice. Acestea sănt temelia lumii, ele sănătă lumini oamenilor ei, penetrând în ele se cristalizează viață. Principiile lui Iisus va să zică sănt adăverăta viață a oamenilor. În ele se concretizează toate energiile de viață morală ale societății omenești.

vator de artilerie din primul val, tunul și Intors și pornește a trage în *fostul lui stăpân*. În cursul atacului ofițerii francezii se disting. Divizia germană 218 fugă, unei din comandanți, colonelul Schmidt, a fugit pe papuci, după cum au povestit pe urmă prisonești.

La Putna germanul a dovedit din nou obștia lui fatâmicie.

Cățiva soldați se prefăcură să se predau, apoi puseră în lucrare niște mitraliere.

Repede veni pedepșa: numai într-o redută unde său găsăi 300 tone, 180 pruseni rămaseră morți, iar români să plimbă «ca la ei acasă», în mijlocul bateriilor părăsite de regimenterile de artilerie 14 și 18.

Germanii risipiti. — Linia generalului arbitru deosebit lăsat a fost curățită. Regimenterile în pas ginnastic, cu armele pe umăr. Au trecut astfel prin două val, ear seara printre un asalt și au fost luate astăzi Roșculești și Căpăurile. Reg. 4 Argeș a dormit pe pământ recucerit pentru a pică din zori. Vitejă luptei a dat drapelul «Crucea lui Mihai-Viteazul», cea mai mare cinste militară.

Pe întreg front, dela valea Cașinului până la Răcoasa, Averescu a triumfat. Soveja a fost cucerită. Divizia 218 germană, care a primit lovitură, nu mai există. A pierdut 3000 prisoneieri, 32 tunuri, părăsind 250 km p. din pământ românesc.

Regimentul 157 de infanterie germană (117 divizie germană) trimis de Mackensen ca întârire, a fost și el tăiat în prăpădul celorlăți, și statul major înamic se săli să improvizeze o linie de rezistență pe dealurile Odobeșilor care acoperă Focșani la nord. Germanii încearcă să reziste, chenând toate rezervele locale, și fac un adevarat talmeș-balmeș de trupe.

În sectorul de la Cașin brigada 8-a austro-germană de munte se întâri cu elemente din 71-a divizie germană, în timp ce reg. 36 «Landsturm» rămânea să aperse Oltuzel. Aceste contingente erau compuse în majoritate din bosniaci. La centrul, în jurul Sovejei, divizia I austriacă amestecată cu un batallion din brigada 8-a, alt batallion din divizia 70 de hovez, cu batallionul 14 husari din div. I de cavalerie, cu cel din regimenterile 204 și 206 infanterie germană (div. 218) și la urmă cu batallionul 26 de pioneri.

Trezirea și îndrumarea energiilor acestora de viață normală este misiunea noastră în freamătul ce răscolește societatea. Viața există, se frimântă în jurul nostru în clopot neastămpărat. Dar robota privată a sbuciumului lacom a rupt copecile cari legau pe om de Dumnezeu. Dumnezeu a dat omului tot ce poate dori o ființă vietuitoare a pământului, i-a dat pământul tot ca să-l stăpânească, și n-a crezut altă în schimb decât să-i rămână credinciosi implanții poruncile Lui. Dar omul, pururi nemulțumit, cu cătă inducții mai mult de bunătățile lui Dumnezeu, cu atât s'a depărtat tot mai mult dela Dânsul.

In masura sporului ce l-a realizat civilizația răsunării, în acea masură s'a coborât barometrul credinței și al alipirii de Dumnezeu.

Si mai vîltoasă astăzi, când Dumnezeu a dat omului putință să-și stăpânească după bunul și sfârșitul sănătății apelor, și înălțimea vîzăbului, unde surorii păsărișor, și sungele sănătății fulgerului și pe toate să și le rebozește siegi, înținerecul suflarește pară și mai larg ca orășă cand. În toate măștezugile trăsătrui de azi pe mâne săpănește lacomia și iustrul megalului satanic, ură și dușmania, pizma și violența, destrăui și fărădelegile, și orava, putredăgușia și forță în vînde cele mai ascunse ale societății. Omul singuratic se "nchină" devisei: total pentru mine, nimic pentru despoșele.

Si toacă în astfel de imprenjuri revine preotul indutorie să îndrumre energiile, ce se săbat siluite de interesele meschine, pe tecul moralei lui Iisus.

Preotul, despre care ap. Pavel zice: «Au niște căi voii sunteji biserică lui Dumnezeu și Duhul sfânt locuiește într-o lăză» (I. Cor. 3,16), are măreșă misiune să sămene bobul cel sănătos și cu abnegație apostolică să-l cultive ca să aducă roduri bune la vremea sa. De la dansul are să purcească lumina cea curată, razele înviorătoare, care să trezească sănătatea.

Precum pescarii dela lacul Oenezartul, modești și umili, au răsurnat prin energia apostolilor lor pravile mucugăile ale cărturării și fariseilor ovrei, astfel aspetia și azi Iisus dela preoții să reformeze potințurile civilizației de astăzi. Dela ei să purcească un duhnou de relație, dubă sănătății evangeliile.

La pentru aceasta nu ajunge chemarea la rugăciune și cercetarea bisericii, ci lupta de deschisă pe toate căile vîții împotriva măririlor lumii. Viața adăverăta începe acolo unde se termină desertoarele viețuri.

Ispită paginile istoriei și vă veți dumira că spiritele mari ale vremurilor de aceea au fost mari, pertinu să înălță deasupra valurilor ce frântă patimile mărunte ale zilei. Aci zina măreștiei lor. În ceasuri mohorâte când is-

la Putna a trebuit retras reg. 363 de infanterie prea decimat.

Regimentele 22 și 57 din divizia 117 au făcut sectorul cot la cot cu resturile diviziei 218 (reg. 150 și 4 landwehr). Reg. 8 de bavareză a lăsat mulți prizonieri români. Si dacă ofensiva să ră înainte, negreșit că dușmanul ar fi fost silit să-și cheune rezervaile din Galitia. Atunci să împinge rușii ofensiva spre Lemberg, victoria și fi fost a noastră.

Tradată pentru a doua oară. — Succesele dela finele lunii Iulie 1917 au dat loc la scene miscătoare. La Mărăști unguri au luat cu ei pe toti locuitorii dela 50 la 12 ani. Dar acești păzăi numai de cătiva îngi, fugără găsind adăpost prin pădură. Au stat ascunși peste 30 ore și când foamea îi făcu să iasă la lumina, dădu căci mărcuri de patrule românești.

Sârmâni mult încercă săfiruri mărlinii generalului Vălioianu, care cu statul său major urmă progresele corp. II de armată.

In urma acestor succese, generalul Presan, Averescu, Vălioianu și aghiștonul săi Mărginean și Stratiles, învingătorul baronului Rohr, fură decorații cu «Mihai Viteazul».

pita materiei atențează la suflul lor ca să-i co-bore în noroil nemericelui omeneșii, le apare Iisus în splendoarea principilor celui mai larg umanism, suflul său înfloără ca de o fulgerare tainică, își scutură colbul prejudecătorilor sarbede, se înalță ca schintele luceafărului și pornește la luptă pentru ideal ei devin călăzuile zilelor mart.

Oamenii pătrunși de căldură principilor lui Iisus, de duhul lui sănătate, ca stâncă de granit, care înfrunță năvala celor mai năpraznice fururi, în suflul lor trăiese Duhul lui Iisus imbrăcat în vestimentul virușilor creștine și totuș acțiunile lor marțișoresc că nu ei trăesc, ci Iisus trăiește întru dânsă.

Căci duhul lui Iisus nu iene levire, ci trezire, nu e somn, ci energie profetică, nu-i odihnă, el lipășă, nu-i perniș moale de frândeavă, el sabie războinică, nu-i adiere molică, ci vînt vioi de primăvară, care trece cu vîntul înfrințătoare și scutură din amortejile toate incheieturile pământului.

Ea păznici focul vestasic al făcării acesteia trebuie să fie preotul, slujitorul direct al lui Iisus. El are să trezească duhul acesta în suflurile mulțimii, să picure în ele cristalul învățăturilor lui și să îndemne năzünțele civilizației pe cîtele moralei evanghelie.

Privii la boala instărată de nopti, cum tremură pulberea de argint a milioaneelor de stele, cum parcurde belșugul de aur al lunii din pragul răsăritului și înlescă cu potopul de lumină tot cuprinsul văzduhului. Învățări ne spun că tot farmecul luminii acesteia parcurde din dârnică nemergință a soarelui.

Așa înțeleg Ius misiunea noastră. Sădăm lumină lui miș departe. De aceea ne zice: Eu sănt lumeni lumi, cel ce umbă pe urmele mele va umbă într-o înțunecare. Umbări deci și voi ca fi îl lumeni! (Efes.)

Si din considerările acesteia naște a treia întrebare: Cum umbă preotul ca fiu al luminii pentru că și-țineasă chemarea cu vrednicie și manca lui să aducă roade bune la vremea sa?

Așa să lumenize lumina voastră, zice Iisus, precum lumenarea din finge luminează tuturor din casă. Scopul luminei și să facă razele în toate colțurile casei. Așa și facăj și voi, zice Iisus. Răspândi lumina mea în toate colțurile pământului. Dar nu ca o făcării iute trećătoare, ci să fie o vapăi vîlă, care dilanțiește în similitudine cu suflarea voastră, să radice căldura roditoare la jord nouă.

Nu vă mărginji la credința lui Nicodin, care sub acoperămîntul noptii ca sfîrșit temerii de jidovi să-ți aprești de Măntuitorul.

Nu să ne vrea pe noi Iisus. Nu în roboța trebilor vieții de toate zilele să se fărăzește energia noastră de îndemnători, ci în largul luminii lui Iisus, sără sovâială temerii de minuniile convenționale. Aveni curajul apostolilor, simplitatea de duhul lui Iisus care este lipsă și foc.

Nu vă lăsați amagiți de argumentele lui Gamaliel care în față sinedruțui luase apărarea

Situația dusmanilor era gravă; simțeau că Muntenia le scăpa, în grabă au secerat recoltele ce stăteau la îndemnător. Aviatorii raportau că lungi șiuri de trenuri duseau spre sud gradul în sprijn, și drumul spre București și descoptor.

Armata I-a la rândul ei începu pregătirea de artilerie; peste câteva ceasuri trupele de asalt în valuri erau să treacă peste parapetele trapezelor, când deodată totul se zădărnică din cauza pterderilor ruse din Galați. Armatele IV și VI ruse primeau dela guvernul provizor ordinul să opreasă imediat toate operațiile. Când regale Ferdinand, generalii Berthelot și Grigorescu au desfășurat această telegramă în sala castelului unde rezida marele cartier general, doar se priviră în tăcere: pentru a doua oară România era tratădat.

In defensiva. — Deci atacul armatei I, nu să mai dat, și Averescu rămasă în defensivă mărginindu-se a organiza terenul recucerit. Această nelucrare n-a fost de lungă durată. Înțămplările din Galați au arătat adâncă desorganizare a armatei ruse.

Fără ca macar să fie atacate, trupele mos-

apoștolilor zicând: «Lăsați-l, că de vă fi din oameni statul lor, lucrul lor se va risipi de sine, precum și ușa risipit cetele răsăritile de Teodoz și luda Galușeu; ear de este dela Dumnezeu, și nu așa nu veți putea risipa!» (Aapt., Vp. 38.)

Nu acesta e potecul ce duce la plinarea misiunile noastre, ci lupii deschisă împotriva tuturor răstătorilor care find ca să ucidă principii religiei noastre.

Procesul Oia Indemnății pe toți cei ce voiesc să-l uite în Dumnezeu și să-nu aducă lui sămătate de boală, tuturor sau porumbi, ci ce zice: luati cu voi cuvîntul, (Oia 143), ear ap. Pavel ne zice să punem mare silință ca și lacușă cuvîntul lui Hristos bogat întru vol. (Colos. 3,16)

Nu mărmărește trupul, zice Ion G. de aur, să tește în fruntea stăpânirii, ci cei ce covârșesc pe toți cu putere cuvântul și cu virtutea suflului lor, (p. 25).

Apostolul și ucenicii n-au dus la izbăndă religia lui Hristos cu puterea brahială, ci cu măiestria cuvântului lor, cu virtutea duhului lui Iisus care locuit bogat întru el.

Puterea duhului acestuia e mare și covârșitoare, nu se poate descrie, ci se simte și electricizează măsura poporului. Dar aceasta virtute poate să săvârșească îsprăvile chemării numai când ea se sălășulește în suflare curată ca floarea de diamant.

La cununii, zice Ion G. de aur, nu numai florile trebuie să fie curate, ci și mănlile cari le leagă, (p. 191).

Dacă Ius a fost curat ca lumina soarelui, și ucenicii lui au fost curați și sub flămânda cuvântului acesteia au săvârșit minunile propovîndute în mijlocul puterilor acelora» (p. 48).

Integritatea caracterului preotesc, aceasta este talina succesorului chemării noastre, aceasta și merindea care ne olește și îmbie garanția în luptă grea pentru Ius Hristos. În integritatea acestea ne-o chiazăște Hristos Iisus în cînd ne zice: «Rămănești întru mine, căci eu cu voi sănătății la sfârșitul veacurilor». (Mat.)

Si că de plastic o dovedește aceasta tot Măntuitorul în pildă cu viață și mădările, (Ion 15,7-5).

Cătă vreme milădă sătă nedespărțită de trunchiul vîtel, crește, și sucul împrunțut dă roade, îmbulgăzită, deslipită de acela milădă rămâne un vreas osândă să se arunce în foc. Comunitatea stătorică cu Ius cimentează tezul caracterului preotesc și împrunțutul sucui energiei care covârșește toate uniriile vieții subredirea a dusmanilor.

Tiveala îscușită a uneiților vrăjăișe tulbură adeseori unde lucearării tale și adesea și se pare că totă truda apostoliei tale și se nărește în «marele rătăcitorul vieții acesteia». (Ion

covite fugeau, ear dușmanul se mulțumea să le urmeze trăindă la biruință.

A recucerit Bucovina și amenință nordul Moldovei și calea ferată Cernău-Galați, arteră indispensabilă frontului român. Dacă era tălită, aripa dreaptă înimică (armata VII austro-ungară) poate respinge pe Kornilov, înregul frontul de sud-vest trebula să se retragă peste Prut și poate discolte de Nistru. Cu orice preț trebula înărtăță această nenorocire, împinând cu puteri nouă și la armătă rusă care fugă.

În înțelegere cu Cerbacev, Presan și Berthelot, generalul Kornilov decisă să mute în Bucovina și IV-a armată rusă. Generalul Ragoza va părăsi Putna, sectorul lui cu 4 divizii, lăsând doar una la stânga generalului Averescu.

Avenă să fie înlocuită de al 6-lea corp de armată română care, comandat de Crîșteșcu, se va strecura spre dreapta și în locul acestora în față orașul Focșani, restul armatei I (general Grigorescu). Apoi, în liniile de Siret părăsește la armata a IV-a, vor fi liniute de trupele de cavalerie, atunci în rezervă.

Atacul lui Mackensen. — Această manevră era nepusă, de gres. Să facut în primele zile

G. de aer p. 73). Nu desperă. Apostolul Pavel de căteori simță că se urmesc porină de destramare în sinul credincioșilor săi, se relincoare și că un curaj fără seamă toară în suflete convingerile evangheliei, de care era plin și sufletul lui.

În momente de acestea de incercare suflului slujitorului se alipește și mal mult de stăpânul său și dela dânsul împrunțut putere și mai viuroasă de luptă împotriva tuturor tentațiunilor risipitoare. În momente de acoperămîntul lui sigur, simță svâncind în suflul lui văpășa scânteia dumnezească a Măntuitorului și în calea sa se prăbușesc toate stăvile, care cauță să zboarește lucru mălinilor tale.

Comunitatea cu Ius te curăță de toate pofticurile patimilor inguste, și te face imun de orei primejdie lumeasă.

Aceasta e Integritatea caracterului preotesc, care nu se clătină la suflările vîtrege ale vîntului urzit de măzileme ucigătoare, nu se pleacă în față nemericelui desercționării solomonice, ci se înalță ca vulturul în tările albastre, și personalitatea preotului astfel purificată să în mijlocul poporului ca lumina în fănic și umple casa de lumina albă și curată a evangheliei lui Hristos.

Pe temeiul acestui caracter preotul poate să-ți palatiuțivilizării omenești trăinii și poate îndrumă în flințările vieții spre adevarata lor trăină: preamăreirea lui Dumnezeu. Aceasta e fină lăsată în vîțea, preamăreirea lui Dumnezeu, adecașă unificarea cu Dumnezeu.

Cerurile spun măreția lui Dumnezeu și facerea minunată lor o vestește tăria. Soarele, luna și stelele, pământul cu roturile sale minunate și toate făpturile ca într-o psalmodie urășă și curată preamărește pe Dumnezeu. Delă ei percută și îi el se înțoarce tot suflul naturii.

Întoarcerea cu Dumnezeul și unificarea cu Dumnezeiază, acesta a fost scopul veniturii lui Ius pe pământ în mărăjul act al Măntuitorului, în tot cursul propoveduirii lui, a căutat numai preamăreirea Tatălui din ceruri. De aceea toate făptile lui au fost făpte bune, pentru că numai prin făptile bune poți săvârșă aceasta. De aceea condiționarea și succesele muncii noastre de făptile bune, «ca văzând oamenii făptile voastre cele bune, să preamărește pe Tatăl cel din ceruri».

Dumnezeu e bun și milostiv și dacă tu îneputință flința tale astepți de dânsul bunățăi mari, încărca și tu, săvârșești și tu pentru dânsul făptile bune și mari. Mărturisesc pe Ius în toate acțiunile tale, căcă atunci și Ius te va mărturisi înaintea Tatălui (Mat. X) și vel avea răspălat cea mai desăvârșită a mulțimii susținători să ai slujit lui Dumnezeu cu credința cea mai neplină.

Voi toți deci, frajii preoți, păstorii turmei cuvântătoare, apostolii virușilor creștine, preoții altrei și tuturor idealelor frumoase, dascăli neărășiti și umiliți ai slovor culturii, îndrumătorii tuturor porinșilor de înaintare, străjeri smerită și supuși ai tuturor alcătuirilor.

din August. Pe la 6 August 1917 aria dreapă (Grigorescu) era în spatele trupelor (Ragoza) și la înlocuire. Dar a doua zi, Mackensen a pornit atacul.

Generalul Kovess înaintă mereu și lesne în Bucovina, și nordul Moldovei era astfel toti mai expus. Dacă Mackensen rupe frontuljos (la sud), o parte din trupele lui Cerbacev erau inconjurate, iar restul trebula să se retragă spre Prut, evadând doar la săptămâna și ce mai rămâne din România.

Dușmanul cunoște delicate operații de înlocuire pe care le faceau la Putna. Știu că ofensiva putre produce spațiu în trupele amestecate și că ce plan facă:

Cu armata IX germană (generalul Eben) care era aria stângă din grupul Mackensen, valovi la Mărășești, punct unde era legătura amatei I-a române cu armata IV rusă. Divizia 12 bavareză, reg. 76 rezervă 216 german și 86 formă grupul de atac. În același timp armata austro-ungară va trea Oaca, Neamț și Trotușul; acolo era legătura armatei IX rusă și trupele lui Averescu. Baronul Rohr dispuse în acest scop de brigada 15 de rezervă și div. 17 de hovezzi.

societății omenești, stăvărili tuturor viitorilor de desfășurare, ostașii crucii și ai suferințelor de ferice omenești desăvârșită pe pământ, mucenici ai halei și ai temeliori, voi care sună în lăuda voastră săracă purtări vatra caldă a tuturor principilor evanghelice, «călăuză vremii și săptătoare», cum zice poetul, lumina lumii și sare pământului, îsbaviliți-vă de clevetele oamenilor, feriți-vă de robici canagrene sociale, nu vă coborăți de pe jerihelnicul sfîntinelor chemării voastre, imbrăcați-vă cu sufletul în odighii de paznic, apărați-vă în inimile voastre cărbunii focului celuși fără de materie și călăuziți de povetile crucii lui Isus, purtăți sacra dinvinționă fuhră de prihană.

Legile nestrămătate, ale naturii ne învață ca din moartea vieții Duhul lui Dumnezeu naște earăs viață, binele trebuie să biruască răul și truda muncii voastre trebuie să se cunune cu sfârșit.

Din clopotul înflăcărat al vremilor de azi sub ochrotrea voastră vor răsărit și alte generații mai întinderi și mai curate, și privilejii celor ce se închină numai la idolul rajunii se vor ofilia ca neghina smulsă din holda roditoare și miresmele dulci ale cuvântului evangelic sub ochii vostru veghetori vor face ca spicile încredințătoare să producă roduri bune și îmbogătăci. Și atunci împărăția voastră nici portile iadului nu o vor putea bîrui.

Fațezi ca să se plinească cuvântul Scripturii, să liți aveasă lumina lumii, care să lumineze ca luminarea pusă în feșnic, și așa să lumineze înaintea oamenilor ca văzând faptele voastre cele bune, totă suflarea să preamărescă pe Tatăl cel din ceruri în vecii vecilor. Amin.

In atenționarea preotășii

Una am așteptat și alta n-a sosit... În loc de împărăție făptică, la care sănătate îndrepățită — că mulți sunt în aceste vremuri de ne-mai-pomeniști scumpite și nevoie, și lipsurile preotășii, — în Nr. 28 Telegr. Rom. a., sub titlu citat, nă s'a dat măhnitorul fapt să ceteam: că Prea Venerabil Consistoriu arhiedecean nici până în prezent nu a primit datele cerute despre familia preoților și despre ajutoarele primele în anii anteriori, pentru copii și vesminte etc., etc.

Pentru a treia oară nă s'au cerut asemenei date, fără să fi ajuns la vreun rezultat. Se înțelege că, cînd s'au cerut mai pe urmă, Rugăm deci pe Pr. Ven. Consistoriu să parcurdeze cu mai multă pedeșterie și scrupulozitate, și fixările oficioase legate de diferiți termini să le susțină cu toată rigorozitatea, cum le susțin toate oficile din haine.

Ceice nu ie-șu trimis, se vede că nu au trebuit să fie ajutoare. Să daci an, atunci îndoierea să se răspândească cu echidină pe răstimpul pentru care nă corăspuns la vreme. Sătem siguri, că în vîtor, o astfel de parceră, va avea rezultat cel mai bun.

Ocna și Mărăști sănă două puncte strategice esențiale. Prima formeză baza trupelor de pe Trotuș; pierderea Ocnei ar avea de urmare primirea imediata a armatei. Mărășești, gară importantă, acoperă trecerea Siretului, căderei ei ar însemna o treceare mai lesinăcioasă. De astfel într-o scrisoare, găsită în 6 August la un ofițer german mort, ai noștri descoperirii dovada sigură că dușmanul voia să tracă rău.

În două săptămâni din August, arhiducele Iosif și Mackensen începuseră pregătirea de artillerie. De pe dealurile Odobeșilor (1001 m) la nord de Focșani, artleria germană bine înțărită încrește trangele cu munți.

Români, deși atingi, se mențin în linile lor refacând noaptea ce era stricat zua. Din partea rusilor căteva unități se poartă bine, și nu răcă coloamentele astăzi de decimate, încât au fost reduse la 40 oameni. Alte elemente însă au preterat să se retragă. Ofițerii rămaseră singuri cu să apere sectorul; ei au căzut până la unu, morți pe mitralierele lor. Totuși atacul german care ținea să surprindă pe Averescu și Ragoza, în timpul operațiunii grele de înlocuire se izbi, tocmai dimpotrivă, de o lungă desfășurare în

Repetăm cu respectul cuvenit reflexiunile noastre, și rugăm pe Prea Ven. Consistor, să nu mai aștepte nici un minut, ci să facă pași de lipsă pentru acordarea ajutorului anului 1918, pe care numai preotășii români nu le-a primi. În fel și chip am fost în cursul vremilor, îndeosebi în anii de răsob, înnoișor și bătocișor de politica govorinății maghiare — așteptând din partea coaducerită noastră bisericești și a statului român, să fiu tratată cu cîntese și respectul ce n-îl dă pregătirea și slujba domnețească altă. Și își neglijenți și nepășători să nu se lasă să suferă ceice și-au îndepărtat datorințele la vreme.

Mai multă preoție.

Din loc competent nă s'a arătat, că Oa. Consilior Dirigent a dispus, ca ajutoarele din vorbă să se împărăță astfel:

Consistorul să dea un prospect aranjând comunicile după alfabet. În consecință să se arate starea familiară a preotului cu numele soției, cu numele, anul, luna și ziua nașterei pruncilor, căt ajutor a căpătat respectivul pentru copii, căt pentru vestimente, și alte eventuale ajutoare, apoi să se se calculeze și să se arate diferența între ce a căpătat și între ce ar fi trebuit să capete.

Un asemenea prospect după ce e completă se poate trimite înaintălui guvern.

Au lăsat înțelegere la guvern cu factori competenți, și am stabilit, că să se trimită consecutive după protopopătul. În felul acesta și pe Impărății banii preoților căi să dată în timp datele, și căci nu le-a dat, vor trage înșși consecuțele.

Împărăția deci și a acestor ajutoare și cheie de cătreva săptămâni, până se construiesc din nou perspective.

Citind ziare

— *Glasuri din presă* —

Ziarul *Dacia* (Nr. 86) ocupându-se cu problema: *Scoală Ardeleană și cultura vechiului regat*, scrie:

In Ardeal influența culturii maghiare și germane a creat un regionalism, care și acum încă săpănește cea mai mare parte din suflările celor de dincolo. E într-o fel și el o barieră care să simțim cu toții, și n' lipsește, și n'moște și chiar în felul particular al zugătorilor. E mai mult rigiditate acolo (în Ardeal) și mai multă supleteță (în Moldova) la noi; și mai mult simplism la ei, mai multă rafinere aci; și e în privința moravurilor și deoseberea între puritanismul lor și libertatea adeseori *libertățial* (desfrânată) noastră. E, într-un cuvânt, deoseberea între cele două culturi, latină și germană, (și va mai fi și altceva), care ne săpănează. Și totuși unitatea culturală pe care o năzioam, va trebui să dărâmă această barieră. Dacă în viitoră noastră îndrumarea culturală ne vom curăța

adâncime, întărirea făcuse că trupele de înlocuire române să fie sosite, lăsând minorat locul rușilor cări se retrăgeau.

Contra-atacul nostru. — La 8 August, a 12-a divizie bavareză, sprijinită de corpul Alpin, începu atacul și suferă repede stăteau pierderi, că că nu reușea să redușă la 2000 puști.

O divizie română jertfiindu-se a salvat situația și a doua zi un strălucit contratacțat al unui regiment rus șamas credincios (412) aduse 500 prizonieri. Slein, dusmanul se opri, la 12 August. În ajun, infanteriștii aleși ruși, reușiră la îmbucătură răului Buzău, să dea o lovitură, ce făcu mult rău diviziei 14 mixte bulgare. La 14 înamicul reia atacul, întrebunând gaze. Un ofițer francez, căpitanul Verneuil, fus astfel ucis lângă un colonel român. Pentru această nouă incercare dușmanul se întărișă.

Mackensen punea în linie diviziile 115 și 217, care cu toate sfîrșările lor nă reușit să străbate, și trebă peste două zile să retragă din linia de foie divizia 89 prea încercată.

Ultimul atac. — Trei zile, în urmă, du-

(inarmă și întără) tot în regionalismul la care până acum nu am renunțat încă (nici de o parte, nici de altă), ne va fi cu neputință să ne ridicăm la cea mai înaltă expresie a sufletului noastre.

Statul Tarîi (Nr. 267):

Provinciile românești, făcând unirea cu patria mama, aduc cu dănsene nu numai energie materială, ci și altă formă de viață.

Trăind vreme îndelungată în mediu deosebit și fiind subordonat unor condiții speciale de viață, pe lângă aceasta, nevoit să lupte din greu împotriva unui dușman, care încerca să-l distrugă caracterul etnic, poporul românesc de dincolo de granile „*Tarîi*” a fost nevoit să stea mereu treaz și a avut prilej să dobandească o vasă experiență, care îlipsește în mare măsură cel dintre Prut, Carpați și Dunăre.

Fiecare provincie aduce cu dănsa un bagaj întreg de obiceiuri, deprinderi, moravuri și forme deosebite de administrație și de organizare, împrumută din mediul în care a viețuit și ajuns acuma: o două natură.

Așa și pilda basarabeană, stând un secol sub stăpânirea rusăscă, s'au deprins cu modul de organizare și cu felul de viață rusească în mijlocul căroroa și au viețuit vreme îndelungată.

Asăză toate aceste provincii nu pot să renunțe la toate deprinderile care le-au dobandit în cursul vremurilor. Pe de altă parte, românii din vecinătate regăsesc adaptat și ei forme de viață din apusul civilizații, pe care le-au creat ace-săzile firii lor.

Toate aceste obiceiuri, moravuri deosebite se ciocnesc astăzi între dănsile și produc neînțelese, tocmai când poporul românesc a sărmătă zugăzurile nefrește, care despărțeau frate de frate.

Pentru ca neamul nostru să poată avea, pe lângă unitatea materială și etnică, și unitatea suflătoareă atât de necesară consolidării patriei, se cer oarecare sacrificii, și mai ales o adâncă înțelegere a realității.

Indărătinică și înțăljenirea în forme vechi, care nu corespund firii neamului nostru și noilei stări de lucruri, sănătate de natură să ne sănjească pe calea progresului. Tot atât de vătanătoare ar fi însă și lăpădarea, fară alegere, a tot ceeace s'adapta cu suflul nostru, în peripeție vieții de până acum.

Trebue sălegem cu înțelepciune bătrânească, fără patim, neghina de grău, buruiana de floare; și să păstrăm numai ce-i bun, și mai ales ce se potrivește cu firea noastră, ear ce-i neînțelebute să-înțelegă la parte.

Să înțelegem odată că noi nu săntem nici ruși, nici unguri, nici nemți, nici francezi, sănem români și avem suflul deosebit de-al altor popoare.

manul dă atacul cel de pe urmă și cel mai puternic.

Văzând că nu va reuși la nord de Focșani, trece la stânga totă forța ofensivă sa. Trece să-l cu orice preț Ocna și să înainteze pe Valea Trotușului.

Mackensen și Rohr au concentrat acolo, efective de tot felul: Divizia 177 germană, brigada 8 de muște, divizia 70 de hovoră și divizia 718 de cavalerie austro-ungară, compusă mai ales din dragoni și ulani.

In ziua de 19 August în zori toate trupele acestea porniră la assalt în prezența regelui și prințul moștenitor, care încurajă trupele lor.

Atacul n'a reușit, pe toată linia. O clipă s'a crezut clar că la Panciu austro-germanii răsăbăte, dar un splendid contra-atac dat de reg. II vătanători români restabilă situația.

In aceste lupte, Mackensen a lăsat Mărășești, dar numai după o rezistență disperată a trupelor lui Cristescu și Grigorescu. Satele Doaga și Stăjescu au fost luate și reluate de două ori. O fabrică și gară au fost teatrul unor invinsate lupte corporală. Dar la urmă, armata I română se retrăse, după aruncase podul

Sântem deopotrivă de gresii, dacă mai credem căm și chipsei îmbrăclat pe trupul nostru fracul francez, labărul nemțesc, ūba ungurească și iubea rusească.

iVom fi mândri și chipsei atunci, când pe urmei noștri vom păstra haina românească.

Dacă vîltagia vremurilor ne-a deprins cu felul de viață și de organizare a dușmanilor noștri, să nu credem, că nu putem face altceva mai bun, decât să ne robim acestor forme.

Va fi un râu și la prieten și un netrebuie fratru, românul de pe Prut, care va considera pe basarabeau cu dispreț, pentru partea străină a deprinderilor lui, — și tot așa de vîtrug fiu al neamului nostru va fi basarabeau, care va socoti de păcatease toate obiceurile și formele de viață a fraților lui din regatul vechi.

In atențunea preotimii

Dela, Consiliul Dirigent român, resorțul celor săi și instrucțiunile publice, a întrat la cassa arhiefezării sumă de 540.000 coroane ca ajutor pe seama preotimii noastre din arhiefeză pentru luniile Noemvrie și Decembrie 1918.

Sor vor tipări și se vor trimite spre distribuire între preoți.

Filindă comunicăriunea cu posta este anevoieasă, ba trimiterea banilor cu posta este aproape imposibilă, săr putea ajuta mult lucrului cu distribuirea repeade a acestui ajutor, dacă preoțimie s'ar aduna la oficiul protopiscerelui, și ar lua înțelegere cu chitanțele să se trimiță acela că cassa consistorială și tot acea persoană de încredere să ridice banii pentru toți preoții și să-l împărtășească în grabă din centrul protopiscerelui.

La tot casul, o modalitate pentru expedierea mai cu rețeza că acestor bani, ar trebui stabilită.

Noi credem, că Preavenerul Consistor va primi orice soluție potrivită de a se ajuta lucrului în aceste zile cu comunicăriunea grea din cauza împrejurărilor.

Ziarul nostru, rezolut a spăra totdeacă și între toate împrejurările interesele preotimii, va primi cu placere orice modalitate și măsură în favorul preotimii și în afacerea aceasta.

In atențunea preotilor

Deoarece n'au intrat încă din fiecare comună și dela fiecare preot datele familiare și cele relative la ajutorare, prin aceasta se solicitează trimiterea lor.

Din unele locuri au intrat date defecuoase. Nu s'a pus numele de botz al soției. La prunc nu s'a pus numele, anul, luna și ziua nașterii. Cei interesați sănă prin aceasta poftiți a le rectifica.

dela Cormești, ale cărui 8 arcuri de 45 m. zac astăzi risipite pe câmp.

"Mal la nord, un succes tactic al inimicului avu consecințe importante. Mackensen putuse luce Pănciu, lovind aripa stângă a trupelor Averescu, care în Septembrie a trebuit să evacueze jumătate din terenul cucerit la 22 Iulie. Dar restul l-a păstrat, și a reusit apoi a retrage marțialul și tunurile luate dela dumigan.

Tope pe atunci Averescu trebuia să intindă aripa dreapta spre Ocnă, înlocuind armata IX rusă, al cărui sector defensiv era abea organizat.

Inimicul negreșit a cunoscut situația și a atacat atât de bine, încât a făcut nevoie de toată vârjosul acestui ofișer valoros pentru salvarea situației.

Tot în acea regiune, spre 15 Septembrie, un regiment bosniac întreg, cu ofișeri și arme, trebuia la ruși. Colonelul, sărbă musulman de pe lângă Sarajevo, declară că oamenii lui vreau să se angajzeze printre lugosișteni în slujba Rusiei.

Regimentul nu sosise acolo decât după trei zile.

Apoi linșteaza recăzu asupra frontului roman.

Expoziție școlară în Basarabia

— O rugăciune către toți autorii de cărți școlare din România Mare —

La sfârșitul acestui an școlar, vom să facem la Chișinău o expoziție școlară cu tot ce se manifestează azi în Basarabia pe tărâmul școlar.

Vom expune: Cele mai bune lucrări de compozition ale elevilor din acest an (din școli secundare și primare), cele mai bune lucrări de artă (desen, pictură, sculptură, caligrafie etc.), lucrări manuale, lucrări de laborator, colecții de st. naturale; apoii; folclor și artă populară basarabeană, colecții istorice de aici (cărți vechi, manuscrise, documente, vase, moene, arme, pecete, stampe vecchi etc.), diverse scrierii de autori basarabeni, cările scrise (în orice limbă) despre Basarabia, hărți, reliefs, vedete geografice, cărți școlare de basarabeană etc.

Am vol să avem și o colecție de toate cărțile școlare, dacă se poate, noi și vechi, de toate cursurile, ale tuturor autorilor români de pe tot locul.

Pentru aceasta facem un călduros apel înăuns la toți autori români de cărți didactice din România veche, Bucovina, Transilvania, Banat, județurile Călărașilor, Maramureșului și Măcedoniei, să ne trimiță căte un exemplar pentru a fi expus la directoratul de instrucție publică, la Chișinău.

Având nădejdea, că vom fi ajutați în gândul nostru, trimitem tuturor mulțumirile noastre frâștești.

Directorul instrucțiunilor publice din Basarabia: Ștefan Clobanu.

Şeful activității extra școlare din Basarabia: (sa) Apostol D. Calea

Stirile zilei

Numeul cel mai apropiat al ziarului nostru apare, în urma sfintei sărbători Bunăvestire, Mercurea la ora obișnuită.

Mobilizarea se face. În unele cercuri din Sibiu s'ă răspândă vestea tendențioasă, că pe urma retragerii ungurilor peste linia veche de demarcare, nouă ordin de mobilizare al Consiliului Dirigent ar fi fost contramandat.

Vesta aceasta nu este întemeiată. Ea a fost pusă în circulație din partea dușmanilor noștri, cu scopul de a trezi neîncredere și a turbura ordinea. Mobilizarea n'ă fost contramandată, dimpotrivă, necesitatea ei este cu atât mai lipsedă, cu cât numărul dușmanilor noștri se sporește. Sântem încredințați pe deplin, că fiecare român va și să-și îndeplinească datoria cea mai sfântă, atunci când patria, pentru apărarea și mantuirea ei, le cere jertfă și și sprijinul lor. (B. P.)

Protestare. La adresa C. D. R. Sibiu a sosit următoarea telegramă:

Adunarea femelor române din Nișăud și jur tunulu la 28 Martie n. a. c. își exprimă adâncă indignație și protestează în contra atrocităților ce au bandele ungurilor săvârșește față de români de dincolo de linia demarcării. Vă rugă să luati măsurile de trebilină ca să ferinește frații noștri să se curme că mai curând... — ss. Președinta Sultană Halilă (B. P.)

A fugit. Contele Károlyi, cum s'a dovedit, a încurajat și sprijinii misericările anarhice în Ungaria, că să salveze "integrățile" statului ungar și din vîzând că focul cu care s'a jucat, îl parține pe el însuși și pe guvernul său, a părăsit frații sălăpăni și a fugit pe deșert, căci altfel n-ar fi scăpat de soartă lui Tisza.

În chestiunea despăgubirilor de răsboi. Relativ la nota circulară adresată de resortul finanțelor în chestiunea despăgubirilor de răsboi și publicată și de ziarele noastre, însemnăm să lămurim că sub „pagubele cauzate prin refugiere din

1916 a săculor și populaționii din județele mărginise” sănt a se înțelege exclusiv pagubele cauzate de populaționă civilă, retrăsă în interiorul Ungariei, în urma ordinului dat de fostul guvernungular în August 1916, pentru evacuarea comitatelor ostice ale Ardealului. Aceste pagube și cele cauzate prin revoluționea din Octombrie 1918, nu sănt cuprinse în categoriile admise prinordonanță Nr. 939 a Consiliului de rîgiment, Resortul finanțelor, privitoare la despăgubiri. Relativ la aceste pagube, vor urma instrucțiuni speciale. (B. P.)

Expulzări. În ziua de 31 Martie a fost expulzat prin Maramureșsighel Brutus Elek, lăcașul în grădina Madăfieva, pentru nesupunere la ordinele șefilor și instigații.

Serbare. Vineri, în 4 I. c., la ora 8 seara să a înțuit în Restaurantul Kwanka din Sibiu seara de rednitorie a tipografilor din Sibiu. Serbare, urmată de dans, a durat cu multă veselie, bună, la care a contribuit programul bogat, al cărui din: muzică, discurs cărării celor întors și manifestare de plăiere pentru cei căzuți în răsboi, coruri bărbătești, discuții libere și c. s.

Aviz. Statul major economic al fostei administrații militare din România a început licitație și va prezenta societățile pretențioase, respective ale indatorilor statului major economic. Toate personale și instituții, care au stat în legătură cu statul major economic din România, săn rugă să-și anunțe pretențile, respective săn achite indatorurile. Anunțarea se face la Abrechnungsstelle des Wirtschaftsstelles Rumäniens, Expositur Wien, 1. Stephansplatz Nr. 3.

Padopse date de Curtea Martială a Diviziei I Vântări. Csomo Ferenc din Sichescabala 2 luni închisoare, Sandor Fazakas 1 an închisoare, Pitka Mihaly, 1 an închisoare, Gavrilă Cuc, 1 an închisoare, Călugăr János, 6 luni închisoare, Ioșid Turda, cu contravenire la ordonanța Nr. 5; Mihaly István din Turda, 18 luni închisoare și 2000 Lei amendă, a contravenire la ordonanța II; Stefan Andorfer, din Zlătina, 1 an închisoare, a contravenire ordonanță 21; Dr. Slovik Imre, din Aiud, 1 an închisoare, a contravenire ordonanță 21; Teodor Velef, din Varna, 1 an închisoare, Mihasean Constantin, din București, 18 luni închisoare, Alexandru Wortman și Savescu din Iași, 1 an închisoare, Axente Ilie, din Eșopățal, 3 luni închisoare, Ioșif pentru port de uniforme; Horbăud Martin, din Ibașfalău, 700 Lei amendă, contravenire ordonanță 13; Banca Vereinigte Gewerbe und Hypothek Actien-Gesellschaft din Sighișoara 1000 Lei amendă, și - Nationalbank din Brașov, 3000 Lei amendă, pentru contravenire la ordonanță Nr. 13.

Cendamări. Pretorul Diviziei 6-a prin semnările pronunțate dele 1 Februarie, 15 Martie, a condamnat pe indivizi mai jos notați pentru faptul că au purtat uniformă străină, contravenind dispozițiunilor ordonanței Nr. 2 a Comandamentului Triplorilor din Transilvania; Veraghi Rudolf, Lazăr Albert, Tokos Iosef, Biró Ferentz Keleni István, Theil Ede, Komón Mihail, Gáspár leó, Ioșif din Cluj, la căte 1 lună închisoare. — Pentru falșificarea de pasaport: Emeric Scheller, Cluj, un an închisoare. — Pentru portul uniformei de ofițer fără drept: Bene Augustus com. Hornea, jud. Solnoj Dobrogea, una lună închisoare. — Pentru delicii Ioan V. Cuper, com. Amara, jud. Ialomița, una lună închisoare.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orășenii, Piata Hermann. Directorat: D-na M. Scholtess.

Sâmbătă și Dumineacă: Noapte de iubire, dramă din viață artiștilor.

Luni: Viata pentru viață, dramă. Incepîtul la ora: 7 și 9 seara.

Cinematograful Apollo, Strada Schevî. Directorat: D-na Emilia Toth.

Sâmbătă și Dumineacă: Pochetul viu, dramă. Luni și Marți: Ispita, dramă, Cu Henry Porten.

In pregătire: Atentatul împotriva lui Clemenceau, mare film în 4 acte.

Incepîtul la ora: 7 și 9 seara.

Concurs

In 10 Mai st. n. se va deschide cîte un curs de 5 luni pentru surori de ocrotire în Sibiu, Târgu-Mureşul şi Cluj. Scopul acestor cursuri este a crea surori cu menirea de a se îngrijî de grivide, lazu, copii nou născuţi, de orfani, parăsiţi de tineret în privinţa sănătăţii, de morboşi în lipsa ori întru ajutor medical, de a crea poporul prin sfat şi fapt la un trai trupesc şi suflătesc sănătos.

Elevele vor fi întreținute pe spesele statului şi vor fi după absolvirea cu succes a cursului funcționate de stat cu toate favorurile şi datorinile corăspunzătoare.

Condițiunile pentru primire sunt:

1. Absolvirea slor 4 clase civile (în cazuri exceptionale 2 clase civile).
2. Etape intră 20 şi 40 ani.
3. Starea civilă, numărul şi etatele copiilor.
4. Obligamentul, dîr a se devota în mod serios şi exclusiv menirii surorilor de ocrotire.
5. Antecedentă morală nepărată.
6. Atestat medical.

Rugările, adjuse cu documentele necesare sunt să se înainteze Consiliului Dirigent, Rezortul Ocrotirilor sociale până în 15 Aprilie st. n.

Sibiu, 20 Martie 1919.

(92) 2-4

Dr. Moldovan
secretar general.

Nr. 177/1919.

(88) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școală confesională gr.-or., română din Vîna-mare, protopresbiteratul Cetății-de-peatră prin aceasta se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Salar legal: dela comuna bisericească din repartiție cor. 440—ajutor consistorial permanent cor. 100—iar restul dela stat.
2. Cartier corespunzător în natură.
3. Reluat legal de grădini și
4. 2 stănjini de lenjerie de loc, din care se va încălzi și sala de învățămînt.

Concurenții să-și înainteze rugările provăzute cu toate documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminal deschis și să se prezinte în comună și biserică ca concurenți.

Lăpusul-unguresc, la 1/14 Martie 1919.
Oficiul protopresbiteral gr.-or. român al tractului Cetății-de-peatră, în confelegere cu comitetul parohial.

Andrei Ludu
protohop.

Nr. 204/1919.

(72) 3-3

Concurs

Pentru întregirea postului de învățător la școală noastră confesională din Sehodul bisericește română se publică concurs cu termen de 30 zile, dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post sunt:

1. Din fondul bisericii 100 cor. iar restul ajutor dela stat, avut și de fostul învățător.
2. Un patră jugăr de pămînt pentru formarea unei peperenei de pom, la care să lucreze învățătorul cu elevii, iar venitul jumătate să se verse în casă bisericii.

3. Patru stănjini de lenjerie din care are a încălzi și școală.

Invățătorul ales are a conduce pe elevi în dumineci și sărbători la biserică și a căntă cu ei răspunsurile de sfanta Liturghie.

Concurenții au să-și înainteze cererile, întrucât conform normelor în vigoare în terminalul arătat, subsemnatului oficiu protopresbiteral, și înainte de alegere a se prezenta poporului în biserică ca să-l cunoască.

Zernegi, 1 Martie 1919.

Oficiul protopresbiteral al Branului, în confelegere cu comitetul parohial concernent.

Ioan Hansen
protohop.

Nr. 22/1919.

(78) 3-3

Nr. 3/1919.

(91) 2-3

Concurs repetit

Pentru întregirea postului de paroh din parohia de sl. a III-a Sântandrei de pestră din protopresbiteralul Hategului, se publică concurs repetit cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post, sănt cele făsonate în coala B, pentru întregirea dela stat.

Concurenții sănt poftiți a-si înainta cererile concursuale subscrizându-oriu oficiu protopresbiteral. În terminal deschis și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoarea la biserică spre a căntă, cuvântul, eventual celebră.

Hateg, 4/17 Martie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Hateg în confelegere cu comitetul parohial.

Dr. Cornel Popescu
protopresbiter.

(88) 3-8

Concurs din Oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III, Fundata, protopresbiteralul Branului, în conformitate cu concluzia Sinodului arhieicezan Nr. 55 din 1911, — se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post de paroh sunt cele făsonate în coala B, pentru congruza.

Concursul, instruit cu documentele cerute, să se transmită în terminal deschis Consistoriului arhieicezan.

Sibiu, din ședința consistorului arhieicezan, ca semnat bisericesc, înjună la 5 Martie 1919.

Consistorul Arhieicezan.

Nr. 1585. (48) 3-3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III Căpâlna, din protopresbiteralul Sebeșului, în conformitate cu concluzia sinodului arhieicezan Nr. 55 din 1911 se publică concurs din oficiu cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post de paroh sănt cele făsonate în coala B, pentru congruza.

Concursul instruit cu documentele cerute, se trimite în terminal deschis consistoriului arhieicezan; iar concurenții cu observarea prescrierilor din regulamentul pentru parohii se pot prezenta în comună pentru a căntă, și oficia, a cuvântul și a face cunoștință cu poporul.

Sibiu, din ședința consistorului arhieicezan, ca semnat bisericesc, înjună la 26 Februarie 1919.

Consistorul arhieicezan.

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III Almasul-mare Susani, devenită vacanță prin moarte parohului Stefan Onea, se scrie concurs nou cu termen de 30 zile dela prima publicare în "Telegraful Român".

Emolumentele impreunate cu acest post sănt cele făsonate în coala B, pentru întregirea dela stat.

Concurenții sănt poftiți a-si înainta cererile concursuale subscrizându-oriu oficiu protopresbiteral. În terminal deschis și a se prezenta în vre-o Duminică sau sărbătoarea la biserică spre a căntă, cuvântul, eventual celebră.

Hateg, 4/17 Martie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Hateg în confelegere cu comitetul parohial.

Iosif Popovici
protohop.

Nr. 144/1919.

(90) 2-3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a treia din comuna Magheruș, protopiatul Brașovului.

Beneficiile sunt:

Venitile stabilite în coala B.

Concurenții sănt datorati ca în termen de 30 zile dela data detaiță publicare în "Telegraful Român" să căne și să predice, și dacă e preot să slujească; și să înainteze petițile lor însoțite de toate actele, cari se cer, oficiului protopres român gr.-or. român al Brașovului.

Brașov, 26 Februarie 1919.

În confelegere cu comitetul parohial din comuna Magheruș.

Dr. V. Saftu
protohop.

Intreprindere română

Prima societate română de import și export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Cisnădiei 1-5

Se ocupă exclusiv cu import și export internațional al materiilor brute, semi-fabicate și fabricate.

Legături comerciale internaționale.

Corespondență în limbi română, italiană, franceză, germană și maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stima

S. Ittu & Comp.

Noutate!

Noutate!

Plachetele în relief ale Maiestăților Lor Regele **Ferdinand** și Regina **Maria**, admirabil execute după modeleuri artistice.

Fiecare bun român ar trebui să poarte semnele acestea.

Plachetele amintite, oxidate, sulfatate cu agăț și aurite, se află de vânzare cu prețul de 3—5 cor. la reprezentantul prim al **Agenturii Biscayy**

A. în Sibiu, Strada Cisnădiei 35. (41) 8-10

— Revânzătorii primește rabatul curent. —

In editura comisiei administrative a tipografiei arhiepiscopale s-a apărut :

Istoria bisericească românilor ardeleni

de Dr. Ioan Lupăs

propofop al Sălășel, membru al acad. română.

Aprobat de P. V. Consistor Arhiepiscopal gr.-or. român din Sibiu prin decizie din 6 Martie 1918 Nr. 1785 Bla.

Se află de vânzare la Librăria arhiepiscopală cu 10 coroane plus portocală recomandat 1 cor.

La «Librăria Arhiepiscopală» în Sibiu se află de vânzare :

Biserica catedrală

dela

Mitropolia ortodoxă română în Sibiu.

Istoricul zidirii (1857-1906)

de

Dr. Ilarion Pușcariu,
Dr. E. Miron Cristea și Matei Voileanu.

Cu 24 ilustrații și 3 hâșmuri.

Prețul 4 cor., plus 60 fil. porto recomandat.

Biblioteca

Revista română de agricultură din com. Sibiu

Nr. 1. Tinerea viteior, de E. Brota	K - 24
2. Trifoul, de Eugen Brota .	-24
3. Prăiescă pomilor, de Dem. Comşa .	-24
4. Legea veterinară, de Inv. Muntean .	-80
5. Înscrierile de credit (Raiffeisen), de Dr. Aurel Brote .	1'60
6. Cartea stăpânilor săteni, de Romulus Sima .	-70
7. Poveste pentru săptămâna gândătorului de Mihail Sadoveanu .	-10
10. Darea pe vînzur și fabricația (invenție) ce face legătură în privința ei proprietăților de vîl .	-
11. Poveste pentru săptămâna împotriva glandăilor, cari sfidează magurele .	-10
12. Secură povătură la săptămâna săracelor de camp .	-10
13. Cum să îmbătățim orsal de bere .	-18
14. Vîntul roman sau „Noua cultură a vîilor”, de Nicolae Iosif, învățător .	-70
15. Nutriția animalelor de casă, de Aurel Cocișiu, Op. prezentat. Cu 5 hâșmuri în text .	1'50
16. Căvință defumătoare pentru Serbare pomilor și a pasărilor .	-20
17. Monilia, o nouă boală a pomilor, de Hermann Kerr .	-10
18. D'Ale Pomaritul, sfaturi întocmite de Astra Hodog .	-25
19. Căteva rețe încubate în porțajurile de la Valea de Dr. Ion Bucur, medic .	-30
20. Ninsuirea porcilor de cămp, indrușări preluante după instrucție ministerială .	-20

Regatul României

Ministerul de Finanțe

Datoria publică

Imprumutul național 5% în bonuri de tezaur din 1919

Emis prin Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, Sibiu

Prospect

In virtutea decretului-lege din Ianuarie 1919, Consiliul Dirigent, resortul finanțelor, emite bonuri de tezaur 5% din 1919, garantate de Statul Român.

Acest imprumut cu bonuri de tezaur are de scop a subveni cheltuielilor necesare pentru noua organizare a funcțiunilor de stat din teritoriile Transilvaniei, Bănatului și părților ungurene, unite cu Regatul Român.

Imprumutul va fi emis în bonuri de tezaur la purtător, de 200, 500, 1000, 6000, și 10,000 în coroane austro-ungare.

Bonurile de tezaur vor purta în faximile semnăturile Ministerului de finanțe al Guvernului Regal Român, a Sefului Resortului finanțelor din Consiliul Dirigent, a Cassierului și o semnătură manuscrisă de control.

Acest imprumut va fi scutit pentru totdeauna de orice impozit prezent sau viitor. Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală ca garanții și caușuni la toate cassele publice. Cupoanele săcăzute vor fi primite la aceleași capse drept numerar.

Bonurile de tezaur vor putea fi lombardate (depuse în gală) la casellele publice (casierile instituțiilor de stat) până la 50%, a valorii nominale și cu o dobândă de 4% anual.

Bonurile de tezaur vor fi primite pe valoarea lor nominală în plată pământurilor parțiale conform proiectat reforme agrare.

Bonurile de tezaur vor purta o dobândă de 5%, la capitalul nominal, în care scop ele sunt însoțite de opt cupoane de dobânzi semestrale pentru patru ani.

Primerul cupon poartă scadența în August 1919. Statul Român va rambursa aceste bonuri de tezaur la 1 Februarie 1923 în lei pe paritatea, ce se va stabili între lei și coroane. Se garantează însă detinătorilor de bonuri pentru 100 coroane nominal, minimum cincizeci de lei.

Statul Român își rezervă dreptul de a denunța acest imprumut în întregime sau parțial înainte de terminul fix și în urma unei publicații speciale prin „Monitorul Oficial” cu șase luni de zile înainte data fixată pentru chemarea la rambursare. În acest caz valoarea cupoanelor, ce vor lipsi să se deduc din valoarea nominală a bonurilor de tezaur.

Bonurile de tezaur reprezentate la rambursare, se prescriu după trecere de 30 de ani, iar cupoanele săcăzute și nepresente la plată se prescriu după 5 ani de la data scadenței lor.

Suscriberile la acest imprumut vor fi reducibile. În locul bonurilor de tezaur pierdute, distruse, sau furate, se vor libera proprietarului după ce în conformitate cu legea decretată cu N. 3380 din 15 Noemvrile 1918. Cunoștință de după cea de la 1919 se poate lăsa la locurile de plată.

Condițiunile de suscriere

In baza prospectului de emisie, suscrierea la imprumutul cu bonuri de tezaur de 5% din 1919 se va începe în ziua de 1 Martie st. n. 1919.

Suscrierea se va face:

- a) la băncile românesti,
- b) la băncile săsești,
- c) la receptorate,
- d) la direcțiunile financiare,
- e) la prefecturi și preturi,
- f) la alte instituții și particulari, prevăzuți cu autorizație specială din partea Consiliului Dirigent, Resortul Finanțelor, Sibiu.

Prețul de suscriere este fixat al-pari, adică una său coroane pentru fiecare sătu coroane nominal, care se va vărsa integral la suscriere. Se observă, că drept plată se vor admite numai astfel de bancnote emise de Banca austro-ungară, care sănătate de mai înainte, sau inclusivă 1 Octombrie st. n. 1918.

Suscrierile se vor putea face și în lei, pe paritatea de 2 coroane egal 1 leu.

Consiliul Dirigent, Resortul Finanțelor își rezervă dreptul să stabilescă rezultatul suscrierilor, reducându-le la suma, ce o va crede necesară trebuințelor sale.

Suscrierii își vor libera o chisanță, constând suscrierea și efectuarea vîrșământului.

Suscrierile se vor face pe contrachitanță plătitelor, la locurile de suscripție. Bonurile de tezaur definitive imprumătă cu opt cupoane de dobânzi semestrale se vor elibera cel mai târziu la luna st. n. 1919.

Consiliul Dirigent, resortul finanțelor.

Şeful resortului: Dr. Aurel Vlad m. p.